

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., zastúpeného, advokátskou kanceláriou **F. P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., proti povinnému **P. S., nar. X., bytom N.**, o vymożenie pohľadávky **754,20 € s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom Mgr. Ing. R. K., so sídlom Exekútorského úradu, M. pod sp. zn. EX 239/2006, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. februára 2013, sp. zn. 9CoE/67/2012-44, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením z 28. 05. 2012, č. k. 2Er/381/2006-22 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a trovy exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že oprávnený sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinnému vymożenia sumy 754,20 eur (22 721,-- Sk) a trov v zmysle notárskej zápisnice JUDr. O. Ď. č. N 4775/2005, NZ 44485/2005 zo dňa 25. 09. 2005. Výrok o neprípustnosti a zastavení exekúcie právne zdôvodnil ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, keď dospel k záveru, že oprávnený nemá exekučný titul v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, a to vykonateľnú notársku zápisnicu. Notárska zápisnica ako exekučný titul je podľa súdu prvého stupňa v rozpore so zákonom, nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti a na základe nej nie sú splnené zákonné podmienky na vedenie exekúcie. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a na uvedené skutočnosti prvostupňový súd aj bez návrhu vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 21. 02. 2013, č. k. 9CoE/67/2012-44 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, návrhu oprávneného na podanie žiadosti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev o rozhodnutí o predbežnej otázke nevyhovet a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v napadnutom uznesení konštatoval, že otázka navrhnutá oprávneným na predloženie Súdnemu dvoru, nie je relevantná, t. j. odpoveď na ňu nemôže mať žiadny vplyv na výsledok sporu. Oprávnený sa so svojím návrhom podľa odvolacieho súdu nedomáha výkladu žiadneho z ustanovení Smernice EÚ, ale žiada o výklad ustanovenia vnútroštátneho predpisu, ktorým je Občiansky zákonník, ktorého obsah nie je dôsledkom zapracovania Smernice EÚ do vnútroštátneho práva SR. Oprávnený sa svojím návrhom domáha výkladu, či je možné za neprijateľnú zmluvnú podmienku považovať spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu na uznanie dlhu, a na tomto základe zamietnuť exekúciu pohľadávky plynúcej z takejto zmluvy. V preskúmvanej veci sa oprávnený svojím návrhom domáha preskúmvania súladu Smernice 93/13/EHS a ustanovení § 31, § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 2 Exekučného poriadku. Odvolací súd preto konštatoval, že návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. nie je opodstatnený, pretože nebolo doposiaľ rozhodnuté o podaní žiadosti na rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy Súdnemu dvoru európskych spoločenstiev. Podľa odvolacieho súdu podobne nie je dôvodným návrh oprávneného na podanie takejto žiadosti. Z týchto dôvodov odvolací súd nevyhovet žiadosti oprávneného na predloženie prejudiciálnej otázky v ním navrhnutom znení a nevyhovet ani návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. K týmto dôvodom odvolací súd dodal, že exekučné konanie zásadne nie je možné prerušiť, s výnimkou stanovenou osobitným zákonom, ktorým bol napr. § 14 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní platného do 31. 12. 2005).

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia oprávneného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodit', že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné súdy. Krajské súdy rozhodujú ako súdy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. júla 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová